

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4391/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marijanu Glavašu, u pravnoj stvari tužitelja Denisa Martinovića (OIB: 59867096293) iz Medulina, Ševe 21, kojega zastupa punomoćnik Neven Bastijančić, odvjetnik u Puli, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. (OIB: 53056966535), Zagreb, Magazinska cesta 69, kojega zastupa punomoćnik Josip Grošeta, odvjetnik u odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta d.o.o., Zagreb, radi utvrđenja i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 8. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika Ane Čengija, 27. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o kreditu broj: 112-50-4369815 kojeg su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili 10. rujna 2007. pa stoga predmetni ugovor ne proizvodi nikakve pravne učinke za ugovorne strane.

Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju u roku od 15 dana iznos od 5.398,18 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 12. lipnja 2007. do isplate."

II Prihvaća se podredno postavljeni tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

" Utvrđuju se ništetnim odredbe o nepoštenom ugovaranju valutne klauzule švicarskog franka sadržane u Ugovoru o kreditu broj: 112-50-4369815, kojeg su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili 10. rujna 2007., a kojima se glavnica i anuiteti kredita vežu za valutu švicarskog franka, sadržane u odredbi čl. 7. koja glasi: Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF, važećim na dan dospijeca, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita.

Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. isplatiti tužitelju Denisu Martinoviću iznos od 2.714,32 EUR sa zateznim kamatama koja na iznos od:

1,55 Eur teče od 22.01.2008.
3,20 Eur teče od 23.02.2008.

6,02 EUR teče od 15.03.2008.
1,78 Eur teče od 27.04.2008.
0,10 Eur teče od 31.05.2008.
2,17 Eur teče od 01.07.2008.
1,09 Eur teče od 01.11.2008.
17,70 Eur teče od 01.11.2008.
5,58 Eur teče od 02.12.2008.
17,18 Eur teče od 20.01.2009.
18,96 Eur teče od 20.01.2009.
19,76 Eur teče od 28.02.2009.
17,54 Eur teče od 19.03.2009.
17,97 Eur teče od 21.04.2009.
14,57 Eur teče od 11.06.2009.
12,07 Eur teče od 11.06.2009
12,75Eur teče od 11.07.2009.
14,06 Eur teče od 03.10.2009.
13,94 Eur teče od 23.10.2009.
12,62 Eur teče od 16.12.2009.
15,11 Eur teče od 14.01.2010.
17,11 Eur teče od 14.01.2010.
19,96 Eur teče od 25.02.2010.
19,31 Eur teče od 01.04.2010.
23,18 Eur teče od 15. 05.2010
2,44 Eur teče od 23.05.2010.
23,87 Eur teče od 24.06.2010.
30,25Eur teče od 01.08.2010.
41,49 Eur teče od 01.09.2010.
38,30 Eur teče od 21.09.2010.
34,48 Eur teče od 24.10.2010.
43,60 Eur teče od 12.12.2010.
55,22 Eur teče od 12.12.2010.
46,99 Eur teče od 16.02.2011.
49,88 Eur teče od 16.02.2011.
46,21 Eur teče od 17.04.2011.
46,88 Eur teče od 15.05.2011.
62,44 Eur teče od 19.06.2011.
63,95 Eur teče od 31.07.2011.
76,96 Eur teče od 21.08.2011.
70,28 Eur teče od 11.09.2011.
62,96 Eur teče od 23.10.2011.
62,19 Eur teče od 13.11.2011.
61,62 Eur teče od 26.01.2012.
65,10 Eur teče od 26.01.2012.
68,15 Eur teče od 11.02.2012.
68,55 Eur teče od 11.03.2012.
66,45 Eur teče od 22.04.2012.
67,87 Eur teče od 27.05.2012.

68,84 Eur teče od 15.06.2012.
67,21 Eur teče od 25.07.2012.
67,64 Eur teče od 18.08.2012.
66,41 Eur teče od 05.10.2012.
63,76 Eur teče od 23.10.2012.
66,59 Eur teče od 21.11.2012.
67,94 Eur teče od 12.12.2012.
66,99 Eur teče od 26.01.2013.
61,66 Eur teče od 04.03.2013.
66,19 Eur teče od 15.03.2013.
66,59 Eur teče od 26.04.2013.
64,81 Eur teče od 21.06.2013.
59,29 Eur teče od 21.06.2013.
59,15 Eur teče od 25.07.2013.
60,51 Eur teče od 14.08.2013.
62,68 Eur teče od 11.09.2013.
65,69 Eur teče od 13.10.2013.,

pa sve do isplate, i to za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

III Odbija se podredno postavljeni tužbeni zahtjev u preostalom dijelu za isplatu iznosa od 2.683,86 EUR sa zatraženim zateznim kamatama.

IV Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je u svojstvu korisnika kredita 10.9.2007. s tuženikom kao kreditorom sklopio Ugovor o kreditu br. 112-50-4369815, a kojim mu je tuženik odobrio kredit u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od 16.998,01 CHF po srednjem

tečaju kreditora važećem na dan korištenja kredita s rokom otplate od 72 mjeseca. U vrijeme sklapanja ugovora, prilikom ugovaranja valutne klauzule u CHF, tuženik je propustio tužitelja u cijelosti informirati o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti i informiranosti, kao i mogućim posljedicama uslijed promjene tečaja valute za koju je ugovor o kreditu vezan, što je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Tijekom otplate kredita tečaj za CHF stalno se mijenjao i to na način da je rastao, što je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta tužitelja. U kolektivnom sporu vođenom između ostaloga i protiv ovdje tuženika, utvrđeno je da je isti povrijedio kolektivne interese i prava potrošača sklapajući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao banka potrošače nije informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Budući da je sve navedeno postojalo i u konkretnom pravnom odnosu stranaka, tužitelj se slijedom toga poziva na naznačena utvrđenja iz kolektivnog spora, koja onda vezuju i sud. S obzirom da je predmetni ugovor o kreditu osim spomenute valutne klauzule sadržavao i odredbu o jednostranoj promjeni kamatne stope koja se mijenja odlukom tuženika, a kako se radi o bitnim odredbama ugovora – predmetu i cijeni, ništetnost tih odredbi ugovora povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora. Stoga tužitelj prvenstveno predlaže donošenje presude kojom će se utvrditi da je predmetni Ugovor o kreditu ništetan u cijelosti uz isplatu tako po tuženiku stečenog bez osnove u iznosu od 5.398,18 EUR (koji predstavlja razliku između plaćenih iznosa s osnova povrata kredita i isplaćenog iznosa kredita). Podredno, tužitelj predlaže utvrditi ništetnom odredbe Ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu sadržane u čl. 7. (otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tuženika za CHF) uz isplatu (povrat) stečenog bez osnova zbog rasta tečaja u ukupnom iznosu od također 5.398,18 EUR sa zateznim kamatama i troškovima postupka. Ovdje je i za istaknuti da je tužitelj podneskom od 2.5.2026. djelomično povukao tužbu u dijelu glavnog i podrednog zahtjeva za isplatu kojima je potraživao iznos od 5.398,18 EUR, dok je istim podneskom potraživao iznos od 2.714,32 EUR, ali s obzirom da se tuženik protivio takvom djelomičnom povlačenju, sud je meritorno odlučio i o tom dijelu zahtjeva tužitelja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor presuđene stvari budući da je u postupku između istih stranaka pravomoćnom presudom utvrđena ništetnost odredbe predmetnog Ugovora o kreditu koja se odnosila na promjenjivost kamatne stope jednostranom odlukom tuženika. Nastavno ističe i prigovor dvostruke litispendencije jer tužbene zahtjeve za utvrđenje ništetnosti kako ih je postavio tužitelj nije dopušteno kumulirati. Odredbe Ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu i način promjene kamatne stope ne predstavljaju bitne sastojke ugovora o kreditu te stoga eventualna ništetnost tih odredbi ne dovodi do ništetnosti ugovora o cijelosti kako to neosnovano zahtijeva tužitelj. Sama odredba ugovora o valutnoj klauzuli bila je jasna, razumljiva i lako uočljiva, zbog čega ne podliježe testu poštenosti te se o istoj pojedinačno pregovaralo, zbog čega nije suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja. Tuženik je tužitelju prije sklapanja ugovora, odnosno prije njegove odluke o odabiru sklapanja

konkretnog ugovora dao sve informacije na temelju kojih je tužitelj mogao donijeti informiranu odluku, a sam ugovor solemniziran je po javnom bilježniku čime je javni bilježnik potvrdio da je ugovornim stranama ugovor jasan i razumljiv te da odražava njihovu pravu volju, a osim toga radi se o javnobilježničkom aktu koji se ne može pobijati. Tužitelj je sam odabrao kredit s valutnom klauzulom u CHF cijeneći ga najpovoljnijim, dok je sama valutna klauzula koja je bila dopuštena pozitivnim propisima ugovorena kao dvostrana koja ima učinak na obje ugovorne strane, a tuženik nije imao saznanja o budućem kretanju tečaja. Tuženik tužitelju osporava i pravni interes za podnošenje konkretne tužbe budući da je kredit otplaćen, a povrede na koje tužitelj ukazuje eventualno predstavljaju zabrane manjeg značaja zbog čega se ništetnost ne može isticati. Ističe i prigovor zastare, osporava i aktivnu legitimaciju tužitelja te zaključno predlaže tužbu odbaciti, odnosno odbiti tužbene zahtjeve u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3. U provedenom postupku sud je izvršio uvid u ovosudni spis br. P-2515/19 s presudom od 30.1.2023., Ugovor o kreditu od 10.9.2007. br. 112-50-4369815 s potvrdom javnog bilježnika, zahtjev za kredit od 5.9.2007., provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Centar za financijska vještačenja d.o.o., Zagreb, saslušan je tužitelj.

4. Svi provedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje: ZPP).

5. Glavni tužbeni zahtjevi su neosnovani, dok su podredno postavljeni tužbeni zahtjevi djelomično osnovani.

6. Između stranaka nije sporno da su 10.9.2007. sklopili Ugovor o kreditu br. 112-50-4369815, potvrđen po javnom bilježniku Divni Perković iz Pule pod br. OV-8306/07, a kojim ugovorom je tuženik kao banka stavio na raspolaganje tužitelju kao korisniku kredita kunsku protuvrijednost iznosa od 16.998,01 CHF po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita (čl. 1. Ugovora) koji je na dan isplate kredita 10.9.2007. iznosio 1 CHF = 4,451064 tadašnjih kuna. Rok otplate kredita bio je 72 mjeseca, a isti je tužitelj trebao otplatiti u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeca, a prema otplatnom planu, koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita (čl. 7. ugovora). Kredit je bio namijenjen za kupnju rabljenog automobila. U čl. 2. ugovora ugovorne strane su odredile da je redovna kamatna stopa 5.95 % godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora (nije sporno da je pravomoćnom presudom ovoga suda od 30.1.2023. br. P-2515/19-34 utvrđena ništetnom naznačena odredba u dijelu promjenjivosti kamatne stope u skladu s Odlukom tuženika te naložena isplata /povrat/ stečenog bez osnove u svezi te ništetnosti u iznosu od 596,85 EUR). Nadalje, nije sporno da je tijekom trajanja ugovornog odnosa stranaka uglavnom dolazilo do rasta tečaja CHF u odnosu na kunu. Nesporno je i da je tužitelj kredit u cijelosti otplatio 12.10.2013. Isto tako, sud je provedenim financijskim vještačenjem po vještaku Centar za financijska vještačenja d.o.o., Zagreb, čiji nalaz i mišljenje sud prihvća cijeneći ga

stručnim i obrazloženim te u skladu s pravilima znanosti i vještine (kao takvog ga je prihvatio i tužitelj, dok tuženik ne iznosi nikakve prigovore kojim bio osporio matematički izračun vještaka) utvrdio da ukupna razlika između po tužitelju vraćenog iznosa kredita (tadašnjih 116.698,47 kn) i isplaćenog iznosa kredita (tadašnjih 75.659,23 kn) iznosi 5.446,84 EUR (ranije 41.039,24 kn), dok je ukupan iznos preplata uzimajući u obzir rast anuiteta zbog rasta tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan sklapanja Ugovora, u razdoblju otplate kredita povrata bio 2.720,56 EUR, odnosno ukupan iznos koji je tužitelj manje platio pada tečaja u tom razdoblju iznosio je 6,24 EUR, slijedom čega sveukupan iznos koji je više plaćen slijedom promjene tečaja na više i niže iznosi 2.714,32 EUR.

7. Također nije sporno da je u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača presudom Trgovačkog suda u Zagrebu od 4.7.2013. br. P-1401/12 između ostaloga utvrđeno da je ovdje tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. u razdoblju od 1.1.2004. do 31.12.2008. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapajući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sklapanja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time naznačena banka postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 96/03. - ZZP 03) u razdoblju od 1.1.2004. do 6.8.2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7.8.2007. do 31.12.2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 79/07., 125/07., 79/09., 89/09. i 133/09. - dalje: ZZP 07) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Citirana presuda u tom bitnom dijelu potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 14.6.2018. br. PŽ-6632/17-10 te je stoga glede istih pravomoćna. Sukladno odredbi čl. 138. ZZP 07 i odredbi čl. 502. c ZPP-a takve odluke obvezuju i ovaj sud u predmetnom postupku te se tužitelj može ovdje pozivati na pravna utvrđenja iz te odluke koja onda vezuju i sud, što tužitelj i čini u ovom postupku.

8. Cijeneći izloženo, a uzimajući u obzir da je ugovor o kreditu između tuženika i tužitelja sklopljen u razdoblju na koji se odnosi gornja presuda Trgovačkog suda u Zagrebu za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, a ovdje tuženik ničim ne dokazuje da je u konkretnom slučaju tužitelj prije sklapanja i u vrijeme sklapanja ugovora bio od strane istoga informiran o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti glede ugovorene valute uz koju je vezana glavnica CHF (upravo suprotno proizlazi i iz iskaza tužitelja koji sud prihvaća kao iskren i uvjerljiv te u skladu s gornjim utvrđenjima iz kolektivnog spora), sud odredbe ugovora o kreditu od 10.9.2007. koji se odnose na ugovorenu valutnu klauzulu u CHF nalazi nepoštenim i stoga ništetnim (čl. 102. ZZP 07). Ovdje je glede valutne klauzule za istaknuti i da zahtjev "informiranosti potrošača" u konkretnom smislu znači da ugovorna odredba o riziku promjene tečaja ne treba biti razumljiva samo na formalnoj i gramatičkoj razini, već da potrošač moru tu odredbu razumjeti u pogledu njezinog

konkretnog dosega, u smislu da prosječni potrošač, koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može ne samo znati za mogućnosti deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu u kojoj je kredit denominiran, već da i može procijeniti potencijalno znatnije gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze. Stoga u nedostatku drugih dokaza kojim bi tuženik potvrdio takve svoje navode, sama okolnost da je ugovorna odredba o valutnoj klauzuli bila jasna i uočljiva, kao i da je ugovor potvrđen po javnom bilježniku koji im je isti pročitao, a cijeneći i da se radilo o unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru tuženika, ne ukazuje da je tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora bio adekvatno informiran glede ugovorene valutne klauzule.

9. S obzirom na utvrđenje da se stoga radilo o nepoštenoj ugovornoj odredbi u smislu citiranih odredaba ZZP 07 koja je ništetna (čl. 102. ZZP 07 u svezi odredaba čl. 322. i čl. 324. Zakona o obveznim odnosima /"Narodne novine", br. 35/05. - dalje: ZOO/), pri tome shodno valja primijeniti odredbu čl. 323. st. 1. ZOO-a o posljedicama ništetnosti tj. vraćanju primljenog po osnovi ništetne odredbe uz odgovarajuću primjenu odredaba o vraćanju stečenog bez osnove. Prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako je prema nalazu suda tuženik nepošten stjecatelj (istom je kao banci moralo biti poznato da se radi o nepoštenim i stoga ništetnim odredbama), to je isti u obvezi vratiti tužitelju nepripadno stečene iznose po osnovi rasta tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita, sve sa zateznim kamatama tekućim od dana stjecanja.

10. Slijedom svega toga, valjalo je djelomično prihvatiti podredno postavljene tužbene zahtjev i uz prethodno utvrđenje ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli iz čl. 7. Ugovora naložiti tuženiku isplatu iznosa od ukupno 2.714,32 EUR za koje je provedenim dokazima utvrđeno da su od strane tuženika zbog spomenute ništetnosti stečeni bez osnove, odnosno kao neosnovan odbiti preostali zatraženi iznos od 2.683,86 EUR. Zatezne kamate u skladu s gore izloženim i traženju tužitelja teku od prvog dana iza dana stjecanja (plaćanja) svakog pojedinog mjesečnog iznosa, dok se stopa zatezne kamate temelji na odredbama čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZO). U odnosu na glavni tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti cijelog Ugovora o kreditu u cijelosti za istaknuti je da prema odredbi čl. 324. st. 1. ZOO-a ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, dok je st. 2. istoga članka određeno da će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Ovdje utvrđena ništetnost odredbe predmetnog ugovora o kreditu koja se odnosi na valutnu klauzulu uz ranije utvrđenu ništetnost i odredbe o promjenjivosti kamatne stope Odlukom tuženika, makar u dijelu o kojem ovisi mogućnost njegove opstojnosti u cjelini, ne odnosi se na bitne elemente ugovora o kreditu iz odredbe čl. 1022. st. 2. u svezi odredbe čl. 1021. ZOO-a, a to su iznos kredita, uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita. Za ovaj sud nije sporno da su odredbe kojima su

ugovorene promjenjivost kamatne stope Odlukom tuženika i valutna klauzula vezane uz uvjete vraćanja kredita, dakle uz jedan od bitnih sastojaka ugovora. No, ugovorna odredba o visini početno ugovorene kamatne stope je valjana, jednako kao što je i valjana ugovorna odredba o kunsom iznosu koji je tuženik kao banka stavio na raspolaganje tužitelju kao korisniku kredita, a ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli je i ustanovljena upravo zato da bio predmetni ugovor o kreditu bio oslobođen tih odredbi i da bi vrijedio bez njih. Stoga i konkretni ugovor o kreditu, unatoč ništetnosti pojedinih odredbi može opstati, dakle nije ništetan u cijelosti zbog čega je i odbijen takav tužbeni zahtjev, odnosno i zahtjev za isplatu koji bi se odnosio na ništetnost cijelog ugovora u iznosu od 5.398,18 EUR.

11. Tuženik svojim navodima nije uspio osporiti osnovu podredno postavljenog potraživanja tužitelja. Prema odredbama čl. 327. i čl. 328. ZOO-a na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba (što tužitelj kao ugovorna strana svakako jest), dok se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi (neodlučno je što je kredit u međuvremenu isplaćen, a paušalni su i neprihvatljivi navodi tuženika da se radilo o razlozima ništetnosti manjeg značaja koji se ne mogu isticati), pri čemu je za napomenuti da predmet spora za zaštitu kolektivnih interesa i prava nije niti bila ocjena valjanosti odredaba konkretnih pojedinačnih ugovora kao u ovom postupku. Posljedice ništetnosti ugovora regulirane su odredbom čl. 323. st. 1. ZOO-a u smislu vraćanja onoga što je primljeno po tom ugovoru, konkretno ovdje vraćanja novčanih iznosa primljenih po odredbama predmetnog ugovora o kreditu koja su utvrđene ništetnima i koja kao takve stoga kao da nisu niti postojale. Predmetni Ugovor svakako predstavlja pravni posao sklopljen između stranaka čija se valjanost (kao što se i čini u ovom postupku) može preispitivati, neovisno o tome što je isti naknadno potvrđen po javnom bilježniku. Aktivna materijalno-pravna legitimacija tužitelja proizlazi iz njegovog položaja ugovorne strane – korisnika kredita koji je nesporno vraćen, slijedom čega je i taj tuženikov prigovor paušalan i ničim dokazan. Između ove parnice i parnice koja je vođena pred ovim sudom pod br. P-2515/19 nema objektivnog identiteta, dakle ne radi se o presuđenoj stvari, a isto tako ovdje eventualno kumulirani tužbeni zahtjevi postavljeni su u skladu s odredbama čl. 188. st. 2. i 3. ZPP-a, što i taj prigovor tuženika čini neosnovanim. Također, tuženikov prigovor zastare nije osnovan, budući da je u odgovarajućem smislu odredbe čl. 241. ZOO-a zastara prekinuta podnošenjem tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu 4.4.2012. u predmetu br. P-1401/12 te je ponovno počela teći donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 14.6.2018. br. PŽ-6632/17-10, a kako je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 30.5.2023., to je razvidno da zastarni rok od 5 godina (čl. 225. ZOO-a) koji se ovdje primjenjuje svakako nije protekao do podnošenja ovopredmetne tužbe, dakle zastara nije nastupila.

12. Sud nije provodio dokaz saslušanjem svjedoka -javnog bilježnika koji je potvrdio sporni ugovor o kreditu, a cijeneći da je takvo saslušanje kraj svih gore utvrđenih činjenica nepotrebno u ovom postupku (njegovo postupanje razvidno je iz same javnobilježničke potvrde ugovora).

13. S obzirom da su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud je primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove.

U Zagrebu 27. svibnja 2026.

SUDAC:
MARIJAN GLAVAŠ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

- 1. pun. tužitelja
- 2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-9dae9**

Kontrolni broj: **0300f-68cff-1564f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.